

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 245/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť V. K. a Z. K., bytom M., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní o ich návrhu na priznanie vedľajších účastníkov v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 35/94, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. a Z. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. novembra 2002 doručené podanie V. K., bytom M. (podpísané aj jeho manželkou Z. K.) (ďalej len „sťažovatelia“), označené ako „Prietahy v konaní Okr. súdu Prešov č. j. 9 C 35/94 - sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovatelia 12. apríla 1995 a 5. marca 1999 v konaní pred Okresným súdom Prešov (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 9 C 35/94 svojím návrhom podľa § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žiadali o priznanie postavenia vedľajších účastníkov. Okresný súd svojím uznesením z 10. septembra 2001

návrh sťažovateľov zamietol a o ich odvolaní proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Prešove 20. februára 2002 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil (2 Co 764/01). Sťažovatelia na ústavnom súde namietali, že okresný súd konal a rozhodoval o ich návrhoch so zbytočnými priet'ahmi, v dôsledku čoho poukazujú na „porušenie nášho práva daného ust. ods. 1 čl. 46 Ústavy SR, a žiadajú, aby ústavný súd „rozhodol, že OS v Prešove má veľké priet'ahy v konaní, a že neprávom nás nepripustil do konania a súčasne nám priznal primeranú škodu“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) (a s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľov vyplynulo, že k porušeniu ich označeného základného práva malo dôjsť postupom a rozhodovaním okresného súdu o ich návrhu na priznanie postavenia vedľajších účastníkov v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 35/94 (uznesenie okresného súdu z 10. septembra 2001), pričom o ich odvolaní proti tomuto uzneseniu rozhodol Krajský súd v Prešove 20. februára 2002 (2 Co 764/01).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov preto ústavný súd zobral do úvahy, že podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok na prijatie sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené porušenie základného práva sťažovateľov, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Jej nedodržanie predstavuje zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona) pre jej oneskorenosť.

Keďže sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená až 29. novembra 2002, t. j. po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom, bolo ju potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2002